

Sted. Hvis man derimod holder sig til den foreslaede Nedsættelse, ja, saa vil det jo ganske sikkert føles som et Gode, men Følelsen vil dog vistnok kunne betegnes med det populære Udtryk „mellemfornøjet“. Skibsfarten vil være i høj Grad mellemfornøjet, det vil sige, der bliver en Bitterhed tilbage mod Lovgivningsmagten og Regeringen, fordi man ikke resolut stryger det hele. Overhovedet kan det vistnok siges, at der aldrig er nogen rigtig Glæde ved halve Foranstaltninger.

Jeg skal endnu kun nævne een Ting. Der er jo nu i Folketinget forelagt et Lovforslag om Søfolks Ulykkesforsikring. Dette Lovforslag vil — det kan siges med temmelig stor Sikkerhed — gaa igennem, idet det er et humanitært Forslag, overensstemmende med Tidsaanden og overensstemmende med Tanken i flere tidligere Love. Naar det nævnte Lovforslag bliver til Lov, vil der derigennem atter blive lagt en stor Byrde paa Skibsfarten. Ogsaa dette giver mig nogen Anledning til at fremhæve, at man bør komme den til Hjælp, ikke gennem at ophæve Konsulatafgiften halvt, men ved helt at ophæve den.

Madsen-Mygdal: Til Støtte for Skibsfarten havde vi for et Par Aar siden her i Tinget et Forslag fremme om Ophævelse af Skibstolden. Dette Forslag var vedtaget i det andet Ting, og der var stærk Stemning for det ogsaa heroppe, men som bekendt strandede det jo paa, at forskellige andre Erhverv følte sig brøstholdne ved Forslaget. Det lykkedes i hvert Fald ikke at faa Flertal for det. Dette beklagede jeg den Gang, fordi jeg mener, at Skibsfarten er et af vore naturlige Erhverv, som fortjener Støtte. Gennem Skibsfarten føres betydelige Værdier til vort Land, og det er ikke mig bekendt, at Skibsfarten faar nogen som helst direkte Støtte fra Statskassen. De Subventioner, der i et Par Tilfælde gives, ydes jo ikke af Hensyn til Skibsfarten, men af andre Grunde. Skibsfarten staar paa sine egne Ben og bærer desuden adskillige Byrder, som jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i at betegne som ret unaturlige. Naar der derfor nu foreligger et Forslag om en meget betydelig Nedgang i Konsulatafgiften, saa hilser jeg dette Forslag med Glæde og vil gerne yde det al den Støtte, jeg formaar. Den ærede foregaaende Taler har jo gjort Rede for, hvorledes Forholdene ere nu, hvilket for øvrigt ogsaa er sket i Anmærkningerne. Det er jo ikke saaledes, som det tidligere har

været, at Konsulatvæsenet særlig er til Gavn og Støtte for Skibsfarten, og at det særlig er den, der har Nytte af Konsulerne i de fremmede Havne. Nu er Forholdet det, at Konsulatvæsenet tjener til Støtte for — man kan sige — alle vore Erhverv, for saa vidt de have med Udlandet at gøre, og at alle danske Undersaatter, der findes i Udlandet, kunne henvende sig til de stedlige Konsulater om Hjælp af forskellig Art. Naar Forholdet er det, er det, som den ærede foregaaende Taler gjorde opmærksom paa, ganske urimeligt, at den danske Skibsfart alene skal bære Udgifterne til denne Institution. Det er i sin gode Orden, at den befries for denne Byrde. Derved ydes der ikke nogen særlig Støtte til Skibsfarten, man befrier den blot for en Byrde, den ikke bør bære. Jeg kan derfor fuldstændig sympatisere med Lovforslaget i et og alt. Det ærede Medlem, der nys satte sig, talte om at gaa videre og fuldstændig ophæve Konsulatafgiften, ja, han gjorde dette gældende med temmelig stor Styrke. Jeg vil da sige, at jeg ønsker ogsaa at gaa videre. Jeg ønsker Konsulatafgiften strøget og skulde med Glæde stemme for et saadant Forslag, hvis det overhovedet var muligt, men jeg lægger ogsaa Vægt paa de Bemærkninger, der følge med Lovforslaget, idet jeg læser dem saaledes, at den høje Regering selv gerne vilde stryge hele Konsulatafgiften, hvis den fandt det rigtigt af finansielle Grunde. Saaledes læser jeg Anmærkningerne, og jeg lagde ogsaa Mærke til en Udtalelse fra den ærede Minister i Dag, som tydede paa det samme. Det, som man ønsker, er at stryge det hele, men man finder det betænkeligt af Hensyn til de finansielle Vanskeligheder. Vi døje jo med at tilvejebringe Balance paa Budgettet. Ganske vist ere vi gaaede noget frem i de senere Aar, men Udsigterne ere ikke saa glimrende. Derfor kan jeg godt finde mig i, at vi vedtage det, der foreligger i dette Øjeblik, da det jo dog er en ret klækkelig Nedsættelse af Konsulatafgifterne. Dersom det saa viser sig, at Statskassen har Raad til at stryge Resten, uden at træde andre Interesser for nær, saa gaa vi med Glæde med dertil, naar den Tid kommer. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det varmeste anbefale Lovforslaget.

Hey: Jeg skal fatte mig i Korthed, idet jeg ganske kan slutte mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav